

Zvětšování zadečku, který už kdysi prošel liposukcí. Zmenšit, zvětšit...

Paulis, zatímco opatrně zvětšuje otvor v pokožce a propracovává se do svalstva. „Hubený zadeček může být hezky tvarovaný, když použijete implantáty. Jde jen o to dobře zvolit jejich druh a umístění. Tajemství šéfa kuchyně je v tomto případě v tom, že implantát vkládáme přímo do svalu. Není nad svalem ani pod ním, ale přímo v něm.“ Vypadá to, že v pravé půli už je dostatek prostoru a sestra vybaluje z krabice implantát – hladký gelový kopeček. Mladá asistentka, která Patriku Paulisovi pomáhá, vši silou drží háky a on vpravuje implantát do svalu. Jde to stěžl, implantát podkluzuje, je velký, a otvor malý... S druhým je to pak ještě horší. Na sál nakukují další kolegové z Iscare a sledují Paulise při práci. Implantáty sedí a on začíná šít. Stehy nepočítá, v každé vrstvě jich udělá tolik, kolik je třeba. Samy se pak vstřebají. Při posledním stehu

začíná z přehrávače (který už dávno obsahuje jiný disk než před dvěma hodinami) hrát píseň Forever Young od Alphaville. Kouzlo nechtěného. I want to be forever young...

PRO KRÁSU SE TRPÍ

Blondýnka se pomalu probouzí, ještě v polospánku sebou začíná házet. To je problém – dvouhodinová práce by mohla kvůli neopatrnému pohybu přijít vniveč. Každý, kdo má volné ruce, přiskakuje. Pod Paulisovým vedením pak asi osm lidí navléká ženě speciální stahovací prádlo. Příští dva týdny pro ni nebudou žádná slast. Kromě toho, že bude smět spát pouze na břiše, se nebude moci ani posadit. Z močového měchýře měla tedy už během operace vyvedenu cévku a může přijímat pouze tekutou stravu... To je bezesporu mnohem horší než nějaká bolest. „Kdyby si totéž nechal udělat chlap, určitě to

pro něj bolestivé bude,“ střílí Paulis bez skrupulí do vlastních řad. „Ale klientky si většinou stěžují spíš na nepohodlí způsobené polohou na břiše než na bolest.“ Blondýnka odjíždí ze sálu, personál má chvíli pauzu a vaří si kávu. Pak čekají Patrika Paulise ještě „jedno bříško a dvoje prsa“.

Primář Paulis operuje dva až tři dny v týdnu, během těch zbylých provádí kontroly, převazy a předoperační konzultace. „Tvrdím, že člověk se může správně rozhodnout, jen pokud má správné množství informací. Jakmile jich máte příliš mnoho nebo příliš málo, rozhodnete se špatně. Pokud zjistím, že jsem první plastik, ke kterému přišla klientka na konzultaci, k jejímu údivu ji doporučím zajít ještě jinam. Chci, aby vyslechla i jiný názor a udělala si svůj vlastní,“ říká lékař, než je opět odvolán „do hradu“. ■

hasova@mf.cz